

சங்கப் பெண்பாற் புலவர் பாடல்களின் உளவியல் பார்வை

க. ஆஷா

முனைவர் U.C. ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்

கோயம்புத்தூர்

உளவியல் அல்லது மனோத்தத்துவம் (Psychology) என்பது மனதின் செயல்பாடுகள் மற்றும் நடத்தைகளை அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்யும் கற்கை மற்றும் பயன்பாடு ஒழுங்கு முறையாகும்.¹ இத்துறையின்பால் பணியாற்றுவவர்கள் உளவியலாளர் அல்லது தொழில்முறை நெறிஞர் எனப்படுவர். மேலும், 'தனியரின் உணர்வெழு வாழ்வையோ, படைப்பையோ ஊடுருவிக் காண்பது. இதற்கெனச் சில திட்ட வரையறைகள் உள்ளன. அவையே அறிவியல் உத்திகளாக விளங்குகின்றன. இங்ஙனம் புலனாகும் செயல்பாடுகளை உள்ளத்தின் இருண்ட பகுதியை வெளிக்கொணரும் நனவிலியே என்கிறார் யூங்²

இலக்கியத்தில் உளவியல் என்பது படைப்பாளரின் படைக்கப்பெறும் பாத்திரத்தின் உணர்வுப்பூர்வமான அனுபவங்களைக் கொண்டது. குறிப்பாக, மனிதனின் நனவுப்பாடு, வாழ்க்கைப்பாடு, உணர்வெழு அதிர்ச்சி, நெருக்கடி, கவலை, மகிழ்ச்சி, குற்றம், குடும்பம் முதலியவை உள்ளடக்கிய கவித்துவமான அனுபவங்களைக் குறிப்பதாகும். இயற்கைக்குப் புறம்பான நிகழ்வுகள் சில சமயங்களில் இதில் இடம்பெறுகின்றன. இவை முன்னோர்களின் கற்பனை அனுபவங்கள், வேறொரு உலகத்தின் காட்சிகள் என படைப்பவனின் கூட்டுநனவிலியாகச் செயல்படும் தன்மையதாகிறது. வாசகன் விரும்பிப் படிக்கும் நிலைதனிலும் இவ்வடிவாக்கம் பெறக் கூடியதாகிறது.

பொதுவாகவே, படைப்பாளரிடம் ஓர் இருண்மைப்போக்கு பரவலாய் காணப்படுகிறது. இதன்படியே தனியாளர் நிலையிலும், தனியாளற்ற நிலையிலும் இயங்கும் தன்மை படைப்பாளருக்கு இருப்பதால் தனியாளர் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்ட அனுபவங்களைப் படைப்புகளில் படைக்கிறான். இவ்வகையில் சங்கப்பாடல்கள் முதல் தற்காலக் கவிதைகள் வரையிலும் அதன் அமைப்பு, நடை, உரையாடல், திறன், கருத்தமைவு, நிகழ்ச்சிப் பின்னல், பாத்திரப்படைப்பு என எல்லா நிலைகளிலும் உளவியல் அடிப்படை விரவியிருப்பதை காணலாகிறது.

சங்ககாலம் 1862 அகப்பாடல்களுடைய காதல் இலக்கியம் சங்க இலக்கியமாகும். ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஆண், பெண் உள்ளங்கள் உள்ளன. இப்பாடல்களைக் கற்பவராயினும், கற்று கவி இயற்ற விழைவோராயினும் 3724 கால் உள்ளங்களைப் பற்றியதொரு அறிவினைப் பெற்று விடுகிறார்கள். “காதல் மாந்தர்களைப் பற்றிப் பாங்கள் நினைத்தனவும், ஊரார், கண்டார் நினைத்தனவும் ஆகிய பல்வேறு உள்ளங்களின் அறிவினையும் பெறுவர்” என்று வ.சுப. மாணிக்கனார் குறிப்பிடுகிறார்.³

சங்க இலக்கியமானது, வாழ்க்கை அடிப்படையில் எழுந்த நாடகப் பண்புடையது. முற்றிலும் உளவியல் மையமாய் உருவாக்கம் பெற்றது. புறத்திணையும், அகத்திணையும் வாழ்க்கைச் சூழல் பின்னணியால் கட்டமைக்கப்பெற்ற, மனோ நிலையின் எதிரொலியெனப் பாடல்கள் வாயிலாக உணர் முடிகிறது. இவ்வடிப்படையில் ‘இலக்கியம் சார்ந்து நான்கு நிலைகளில் உளவியலைப் பிரித்து அணுகி ஆயலாம்’ என்கிறார் தமிழண்ணல்.⁴ இந்த பகுப்பையே உளவியல் அறிஞர் பேராசிரியர் ரெனிவெல்லாக்கின் படைப்பிலும் காணலாம். அவை முறையே,

1. படைப்பாளி உளவியல்
2. படைப்பாக்க உளவியல்
3. இலக்கியம் அளிக்கும் உளவியல்
4. அவையினர் உளவியல் என்றறியலாம்.

பொதுவாகவே, உளவியலார்கள் கூற்று மற்றும் ஆய்வின் படிநிலைகளை ஆழ்ந்துணருகையில், கவிஞன் பிறரினின்றும் ஒரு சிலவற்றில் மிகவும் குறைவுடையவனாயும் ஒருசில கூறுகளில், பிறரினும்

மிக்க நிறையுடையவனாயும் காணப்படுகிறான். “இலக்கியக் கொள்கை” என்ற நூலில் போப்கூனர்-குள்ளர்= பைரன்- கோணற் காலினர்= கீட்சு – பிறரை விடக் குட்டையானவர்= தாமசு உல்வு – மிக உயரமானவர் என்று அறிய முடிவதை எல்லா தருணங்களிலும் இக்குறையானது, எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொருத்தப்பாடுடையது என பொருத்திப் பார்க்கலாகாது.

சங்கப் புலவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு முற்றிலுமாய் அறியப்படாத நிலையில் இவ்வாய்வுக்கு வாய்ப்பில்லை என்பதே நமக்குப் புலனாகிறது.

மனம் (Mind)

மனம் என்பதே மூளையின் ஒரு பகுதியாகவே கொள்ளப்படுகிறது. ‘புலவனுக்கு மனம் எனப்படுவது ஆண், பெண் காதலே. அக்காதல் இலக்கியத்தின் வற்றா ஊற்றிடங்களுள் ஒன்று. கவிதையெண்ணத்தை உருவாக்கும் சார்புகளுள் ஒன்று’ என்கிறார் வ.சுப. மாணிக்கனார்.⁵ அவ்வகையில் புலவர்கள் உள்ளம் கவர்ந்தவைகளையே பாடுபொருளாய் படைக்கிறார்கள்.

மீளாத் துயர்

மனித வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் ஒன்றையென்று கடந்து போவது இயல்பேயாகும். இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் இவ்விரண்டையும் அணுகும் கண்ணோட்டத்தில் மாற்றங்கள் இருக்கவே செய்கிறது. பெண் புலவர்கள் சங்கத்தில் அணுகிய விதமும் அங்ஙனமே காணலாகிறது. இன்பகர நிலையைவிட, துன்பகர நிலையில் படைக்கப்படும் படைப்புகள் மிளிர்ந்து வலம் வருகின்றது. காரணம் துன்பத்திற்கே உள்ளத்தைப் புரட்டிப்போடும் ஆற்றல் இருக்கிறது எனலாம்.

கணவன் இழந்த கைம்பெண்ணானவள் தீயும் பொய்கையும் ஒன்றெனக் கூறும் பாடலை நோக்குகையில், பெண்ணின் துயரக்காலம் எவ்வளவு கொடியது என்பதைப் பெண் புலவரான பெருங்கோப்பெண்டு உணர்ந்து கூறுகிறாள் என்பது புலனாகிறது. ஆகவே, புலவன் தான் கண்ட நிகழ்வையும், உணர்ந்த நிகழ்வையும் உட்பொதிந்த மனத்தால், கற்பனை வரிகள் கொண்டு கற்பிதம் செய்கிறார்கள். இங்ஙனமே உண்மை நிகழ்விற்கு உருவம் கொடுக்கிறார்கள்.

“பெருந் தோட் கணவன் மாய்த்தென,
வள் இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை அரும்பு அற
நள் இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓர்நிறே!”⁶

என்ற பாடல் வரிகளில் மங்கையானவளுக்கு கணவனில்லா ஊர் பாழ் என்பது புலப்படுகிறது. கைமகளிர் அனுபவிக்கும் துயர்களை முன்னிறுத்தியே இவ்வரிகள் படைப்பாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கைம்பையுற்றவர்கள் கூந்தல் களைவதும், தொடி நீக்குதலும் பழமையினால் வந்த மரபாகும். தாயங்கண்ணியார் தம் பாடலில் இத்துயரத்தைக் கண்டுணர்ந்த வண்ணமே உருவம் கொடுக்கிறார்.

இப்பூவுலகில் இறந்தாரை மீட்டல் என்பது நடவாக் காரியமாகும். அதிலும், இணையர்களில் ஒருவர் மாய்ந்தாலும் இடும்பையை அளிக்க வல்லதாகிறது. குறிப்பாக ஆண் மகன் இழப்பே எக்காலத்திலும் மீளாத் துயர்தனைத் தர வல்லது.

“கூந்தல் கொய்து, குறுந் தொடி நீக்கி
அல்லி உணவின் மனைவியொடு, இனியே
புல்லென்றணையால் - வளம் கெழு திருநகர்”⁷

என்ற பாடல்களில் புலவரான தாயங்கண்ணியார் பெண்ணின் நிலையிலிருந்து தானே அனுபவித்தது போல் உணர்வு பொங்கப் பாடியுள்ளார். இங்ஙனம். பிறர் பாலும், தாக்க உணர்வுகள் மனதின் கண் தோன்றுகிறது. அது எழுத்தாளன் என்ற போர்வையில் வடிவாக்கம் பெற வல்லது. தான் கண்டதை உள்ளவண்ணமே எழுத்தாக்கம் செய்வது புலன் உணர்ச்சி (Sensation) அனுபவம் என்று கூறலாம். ஒரு ஆண் மகனை இழந்த துயரத்தின் படிநிலைகள் சங்க இலக்கியம் சார்ந்து மூன்றாகக் கொள்ளலாம். அவை முறையே,

i தந்தை

ii கணவன்

iii மகன் என்பதாகும்.

இதில், வரிசைமுறைப்படியே நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற பாடல்களைக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் துன்பியல் பாடல் முறைமையில் மகனுக்கான இழப்பு பெரியதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் துன்பியல் - இன்பியல் என்ற மாற்றுருவாக்கமாய் உள்ளது. மகனை இழந்த துயரினை பெருமிதம் பொங்கும் வீரயுகப் பாடல்களாய் புனையப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அங்ஙனமே, தந்தையின் இழப்பைச்சுட்டுகையில் இயல்பானத் தாக்கத்தையும், கணவன் என்றால் மீளாத் துயரையும் அளிப்பதாக உள்ளது. ஆக, துன்பியல் உருவாக்கமே ஈண்டு நிகழ்ந்துள்ளமையைக் காண இயலுகிறது. தந்தையின் இழப்பைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்களில் குறைவான இடத்தினையே பெற்றிருக்கிறது.

தந்தை

பாரி மகளிர் தன் தந்தையின் இழப்பினைக் கவிஞர் பாடிஉள்ள உணர்வினை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

**“அற்றைத் திங்கள் அவ் வெண் நிலவின்
எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும் பிறர் கொளார்”⁸**

என வரும் பாடல்வரிகளில் வெண்ணிலா காயும் ஒரு பொழுது பறம்பு மலையோடு தந்தையுடன் இருந்ததையும், இன்று அவனும் இன்றி மலையும் இன்றி வெறும் வெண்ணிலா மட்டுமே வானில் காய, தனித்துத் துயருறுவதாக பாடியுள்ளார்கள். உண்மையில், தாங்கள் ஆதரவற்று தனித்து துயர் உறும் சூழலையே வெளிப்படுத்தி உள்ளார்கள். இதுவும் ஒருவகையில் புலன் உணர்ச்சி அனுபவங்கள் என்றாலும், இங்கே கூடுதலாய் மீட்டறிதல் என்ற (Recognition) அனுபவம் - மீட்டறிதல் போக்குக் காணப்படுவதை அறியலாம்.

மகன்

தாய்மை உணர்வே ஒரு பெண்ணிற்கு உளவியல் அடிப்படையில் அதிகத் தாக்கத்தை உண்டு பண்ண வல்லது. சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் வழியே இவ்வுணர்வினை உணர முடிகின்றது. போர் நின்றதும் பெண்கள் போர்க்களத்தில் புகுவர். புகுந்தப் பெண்கள் தங்கள் புதல்வர்கள் மார்பினில் வடு ஏற்பட்டுள்ளதா? என பரிசோதிப்பர். வடு இருப்பின் ஈன்ற பொழுதை விட பெரிதும் மகிழ்வடைவர். வடு இல்லாவிடில், மார்பினில் வாளால் கீறி, வடுவிட்டே புதைக்கலாவார்கள். அதனடிப்படையில் மார்பு வடுவில்லாது, புறப்புண்ணிருந்தால் தற்கொலை செய்யவும் அஞ்ச மாட்டாதவர்களாய், உணர்ச்சியின் பிடியில் இருப்பதாகப் பாடல்கள் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, தமிழர்கள் வாழ்வு உணர்ச்சி வயப்பட்டதாகவே அமைக்கப்பட்டிருப்பது புலப்படுகிறது.

**“புலி சேர்ந்து போகிய கல் அளை போல
ஈன்ற வயிறோ இதுவே**

தோன்றுவன் மாதோ, போர்க்களத்தானே”⁹

இப்புறப்பாடலானது, மேற்கூறிய பொருண்மைக்குச் சான்றாய் விளங்குகிறது. பால் மணம் மாறாத புதல்வனைப் பற்றி விசாரித்தப் பெண்ணிற்கு, ஒரு தாயானவள் புலிக்குகையாக சுமந்த வயிறு மட்டுமே இங்கிருக்கிறதென்றால் அவன் நிச்சயம் போர்க்களத்தினில் இருப்பான் என்று பதிலுரைப்பதாகக் காவற்பெண்டின் பாடல் அமைகிறது. இறக்கும் புதல்வனை கண்டும் கலங்காத வீரத்தாய் என்ற உணர்வினைப் படைத்திருக்கிறார். ஒளிவு மறைவற்றதாய் சொல்ல விழைவதை அவ்வண்ணமே உரைக்கும் நேர்க்கோட்டுப்பண்பளவுத் தன்மை (Rating Scale) காணப்படுகிறது. பயன்பாட்டில் நேரிடைத்தன்மை சில எழுத்தாளர்களிடமே உள்ளது. இதே உணர்வினை ஊட்டுவதாய் புறம் 227-வது பாடல் வரிகளும் அமைகின்றது.

பெண் படைப்பாளிகள், பெண்களின் நிலைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது மட்டுமல்லாமல், தீர்வுகளையும் அதன் சார்வழிமுறைகளையும் கோட்டுக் காட்டுகின்றனர். இங்ஙனமே, சில தருணங்களில் முன்னுதாரணமான பாத்திரப்படைப்புகளை அளிக்கின்றனர். தன் முனைப்புடனும், சுய மரியாதை பிறழாத வண்ணமும் சிக்கல்களுக்கான முடிவுக்காணும் சுய மேனிலையாக்கம் (Self – Actualisation) பெறுகிற, ஆளுமை வளர்ச்சி அடையும் தூண்டுகோலான பாத்திரங்களை மாற்ற

முனைகின்றனர். வெண்பூதியின் பாடலில் தலைவி தன் தலைவனிடத்துள்ள நட்பைச்சுட்டுகையில், 'அவன் ஊரிடத்தும், அவன் பாலுள்ள நட்பு கடற்கரை சோலை இடத்தும், இந்நட்பால் விளைந்த செய்தியானது ஊராரின் அலரிடத்தும்' உள்ளதாய் கூறுகின்றாள்.

“யானே ஈண்டை யேனே! என் நலனே

ஆனா நோயொடு கானல:தே

துறைவன் தம் ஊரான

முறை அலர்ஆகி மன்றத்த:தே”¹⁰

இப்பாடலின் வரிகளும் வெண்பூதியார் பாத்திரத்தின் உளவியல் சிக்கலான காதலுக்கு, வரைவுதான் தீர்வெனக் கூறியிருப்பது பொருத்தமானதாகும். ஊரார் அலர்வரை வந்துவிட்ட நட்பானது விரைவில் மணத்தில் முடிவது சிறந்தது என்பதை உரைப்பதாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொருள் வயிற் பரிவு

உரிய பருவத்தில் மழை பெய்யாததால் எங்ஙனம் பாலை நிலம் கொடுமையுற்றதோ? அவ்வழியே தலைவியும், தலைவன் அன்பின்றி பிரிவால் கொடுமையுறுவாள். பொருளுக்காகப்பிரிந்தப்பொழுதும், அருளை மறவாது கூடும் நிலையுணர்வதே நிலையாமை வாழ்க்கைக்கு அறம் சேர்க்கும்.

“பொருள்வயிற் பிரிவார் ஆயின் இவ்வுலகத்துப்

பொருளே மன்ற பொருளே

அருளே மன்ற ஆரும் இல்லதுவே”¹¹

என்ற பாடலடிகளில் ஒரு பெண்ணானவள் தன் சமூகச் சூழ்நிலையுடன் பொருத்திப் பிற பெண்களுடன் ஒன்றுபட்டு, ஒப்பிட்டு செயலாக்கம் விளைபவளாக செயல்பாடுகிறாள். இதனை (Socialization) சமூக இயல்பினாக்கல் என்று உளவியலாளர் கூறுகிறார்கள். இவ்வாறு நிகழும் சமூக வாழ்க்கைத் தொடர்பான வலுவைக் குறிப்பது ‘சமூக இயக்கம்’(Social cohesion) என்று கூறலாம்.

இன்பக் கொள்கை

ஆங்கிலத்தில் Id – Pleasure Principle என்றழைப்பார்கள். Id, Ego, Super Ego என்று வரையறுக்கப்பட்ட உள்பகுப்பாய்வில் Id – என்ற நிலையில் விருப்புணர்வே மேலோங்கி வலம் வரும். இதனால் விளையும் சம்பவ எண்ண ஓட்டங்கள் அடுத்த இரண்டு நிலைகளைப் போய் சேரும்.

“செலீஇய சேறி ஆயின், இவளே

வருவை ஆகிய சில்நாள்

வாழாளாதல்நற்கு அறிந்தனை சென்மே”¹²

என அமையப் பெற்றப் பாடலடிகள் உணர்த்துவதாவது, தோழி தலைவியை விரைந்து திருமணம் புரிய எண்ணுகிறாள். பகற்குறியிலே தலைவியைக் கூடி இன்புற்ற பின்னர் அவ்விடம் விட்டு அகன்ற தலைவனைத் தோழி சந்திக்க விழைகிறாள். காரணம் தலைவனைப் பிரிந்து தலைவி உயிர் வாழமாட்டாள் என்பதை அறிந்ததன் நோக்கமாகும். இவ்வண்ணமே விருப்பத்தின் வெளிப்பாடு தோன்றுகையில் எல்லாம் இன்பக்கொள்கை Id – Pleasure Principle தலையெடுப்பது புலனாகின்றது.

உள்ளப் போராட்டம் (Conflict)

நனவு மனத்திற்கும், நனவிலி மனத்திற்குமானப் போராட்டங்களில் திண்ணிய திறமுடையது நிறைவு நிலையடையும். அவ்வண்ணமே சங்கக் காதலில் பகற்குறியில் தலைவியைச் சந்தித்து மணம் முடிக்க விழையும் நிகழ்வானது தலைவிக்கு மகிழ்வுக்கும் - குழப்பத்திற்குமானப் போராட்டத்தை அளிக்கிறது.

நப்சலையாரின் அகநானூற்றுப் பாடலை ஆழ்ந்து நோக்குகையில் தலைவியின் மனப் போராட்டம் தெளிவுபட விளங்குகிறது.

“இரவந் தன்றால் திண்தேர் கரவாது

ஒல்லென ஒலிக்கும் இளையரொடு வல்வாய்

அரவச் சீறார் காண,

பகல்வந் தன்றால் பாய்பரி சிறந்தே”¹³

இரவுப் பொழுதினில் மட்டுமே தலைவியைக் காண் வந்தத் தலைவன், ஊரார் அறியும் வண்ணம் பகல் பொழுது வந்தது சிறப்பானதாய் உள்ளது. இனி, தலைவியைக் கைப்பற்ற யாதொரு தீவினையும் நிகழாது என்றுப் படைக்கப்பட்ட பாடல் வரிகளில் உவமையாக்கப்பட்ட ஆமையின் சூல் உரும் காலம் நோக்கத்தக்கது.

சூல் உற்ற பெண் ஆமையானது, பிற உயிரினங்கள் அறியாதவாறு, புறத்தே குழி தோண்டி முட்டையிட்டு மறைக்கும். இதுவுணர்ந்த ஆண் ஆமை அம்முட்டைகளைப் பாதுகாக்கும் நல் நிகழ்வதில், முட்டைக்கு காதல் உறவையும், ஆண் ஆமைக்குத் தலைவனையும், பெண் ஆமைக்கு தலைவியையும் கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். நெடுநாளாய் தலைவன் தன்னை மணம் புரிவதில் ஐயம் கொண்ட தலைவியின் உள்ப்போராட்டத்திற்கு (Conflict) ஒரு முற்றுப்புள்ளியானது கிட்டியது எனலாம்.

பெற்றோரை மீறி வர புதல்வர்கள் தயங்கும் நிலையானது பரவலாகக் காணப்படுகிறது. “பெற்றோர் விதிக்கும் தடைகளும், கட்டளைகளும் ஒருவனுடைய ஒழுக்க உணர்வுகளாக உயிர் வாழ்ந்து வருகின்றன”¹⁴ என்கிறார் உள்வியல் தந்தை யென்றழைக்கப்படும் .பிராய்ட். சங்க மகளிரின் காதல் வெளிப்பாட்டில் இவரது கருத்து ஏற்படையதாகவே அமைந்திருப்பதை உணரலாம்.

மனவெழுச்சி (Emotion)

மனதில் எழும் வீச்சின் எண்ண ஓட்டங்களால் பிறப்பது மனவெழுச்சியாகும். ஒருவனுடைய புறப்பண்புகள் மற்றும் உடல் சார்ந்த பண்புகள் மிக முக்கியமானவையாகும். அது அவனது எடை, உயரம், புறத்தோற்றம், பலம், உடல் ஆரோக்கியம், உடல் குறைபாடுகள். சிறப்பான நடத்தைகள் மூலம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. “தனிமனிதன் பிற பொருட்களிடத்தும், மனிதனிடத்தும், சமூகத்தினிடத்தும் ஒன்றுதலையே ‘ஒன்றுணர்ச்சி’ என்பர். ஒத்துணர்வுடன் நெருங்கிய தொடர்பு இதற்குண்டு என்கிறார் டாக்டர் ச. சண்முகசுந்தரம்.”¹⁵

சங்கப்பாடல்கள் அனைத்தும் உணர்ச்சியோடு இழையோடுபவை. காதலை மட்டுமல்ல, துக்கத்தையும் உணர்ச்சிப் பெருக்கோடே அணுகுவர். நாடாண்ட பறம்பு மலையையும் தந்தை பாரியையும் சேர்த்து இழந்த பாரி மகளிர், வருத்தம் கொள்ளும் தன்மைதனை ஆய்கையில், புலப்படும் மனவெழுச்சி (Emotion) அவர்களின் உள்ள ஒன்றுணர்ச்சியால் பிறக்கிறது என்பதறியலாம். முழு வெண்ணிலாவை உதாரண உவமைக் கொண்டு கூறுகையில், அன்றைய பூரண நிலவு. நாடோடு, தந்தையின் அன்பினில் சிறப்பாக இருந்ததுயென்றும், இன்று, அதே பூரண நிலவு தன்னொளி குறையவில்லையென்றாலும் நாடுமின்றி, தந்தையுமின்றி நிராதரவற்றதாய் இருக்கிறதென்றும் உள்ளக் கிளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவில்

வேன்றெறி முரசின் வேந்தர்எம்

குன்றும் கொண்டார்யாம் எந்தையு மிலமே”¹⁶

இங்ஙனம், அமையப்பெற்ற பாடல் வரிகளில் பாரி மகளிர்க்கு ஏற்பட்ட மனவெழுச்சியானது மனச் சோர்வையும் (Depression) வழங்கி இருப்பதை உணர்த்துகிறது. ஆக, மனித நனவு (Human consciousness) என்றுமே தன்னிலை வெளிக்கொணரும் பணியை செய்துகொண்டிருக்கும் என்பதை அறியலாம்.

மீட்டறிதல் (Recognition)

நிகழ் உலகில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை, முன்னர் நிகழ்ந்த சம்பவங்களுடன் ஒப்பிட்டு, உலகியல் யதார்த்தத்தை அறிய துணை நிற்பது ‘மீட்டறிதல்’ (Recognition) செயலாகும். இதில் நாம் முன்னறிவோடு பெறும் எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் புதியவற்றுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் முன்னறிவோடு இணைத்தல்’ (Apperception) என்ற செயலாக்கத்தைக் கூற விழைவதாகும். பெண்பாற் புலவர்கள் பெரும்பாலும் மீட்டறியும் திறன் கொண்டவர்களாக விளங்கி இருந்தனர். இதை முந்தைய அனுபவ அறிவாற்றல் கொண்டப் பாடல் வரிகளால் பொருத்திப் பார்க்க இயலுகிறது. கார்காலம் தொடங்கிய பின்னரும் காதலன் வரைபொருளுக்காக பிரிந்தப் பிரிவு நீடிப்பது

மகிழ்ச்சிக்குரியதன்று என தலைவி ஆற்றாத துயரில் இருக்கிறாள். அப்போது, தோழியானவள் நம்பிக்கை வழங்கும் சொற்களால் தேற்றுகிறாள். அன்புமாறாத நிலையுடன் என்பதால் பருவம் அறிந்து, விரைந்து வருவான் என்று நம்பிக்கையூட்டுகிறாள். தன்னைத் தான் ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்ள முற்படுகிறாள்.

“தழங்கு குரல் ஏறோடு முழங்கி, வானம்
இன்னே பெய்ய மின்னுமால் - தோழி
வெண்ணெல் அருந்திய வரிநுதல் யானை
தண்ணுறுஞ் சிலம்பில் துஞ்சம்
சிறியிலைச் சந்தன வாடுபெருங் காட்டே”¹⁷

கருமேகம் சூழ்ந்தப் பொழுதானது, காட்டாற்று வெள்ளத்தின் வெண்மையான அலையை கண்களுக்குக் காட்டும் மகிழ்வானப் பொழுதாகும். இவ்வலை நுரை மின்னல் கீற்றொளியால் வெளிச்சத்தில் பட்டு மின்னித் தெறிக்கும். இந்த இயற்கை நிகழ்வு தலைவிக்கு மன மகிழ்வை அளிக்கவில்லை. முாறாகத் தனிமைத் துன்பத்தையே வழங்குகிறது.

உடல் நலமும், வளமும் குன்றிய தலைவியின் சூழல் உணர்ந்த தோழியானவள், நம்பிக்கையூட்டுகிறாள். முன்னர் நிகழ்ந்த களவிற்பத்தை நினைவூட்டுகிறாள். நல்வெள்ளியாரின் மீட்டறியும் திறனுக்கு நல் உதாரணமாகின்றது. மீட்டறிவுத்திறனால் கசப்பான நிகழ்வுகளிலும் பெண்களால் மட்டுமே இன்ப உணர்வைப் பெற முடிகிறது. மேலும், இதற்கு இன்னுமொருப் பாடலின் பொருளும் படைப்பாளியான புலவரின் உளவியல் தன்மைதனை நன்முறையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“உள்ளார் கொல்லோ? தோழி? உள்ளியும்
வாய்ப் புணர்வு இன்மையின் வாரார் கொல்லோ?”¹⁸

ஊண் பித்தையாரின் இப்பாடல் வரிகளானது, தலைவிக்கு ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. தலைவன் மூலம் தலைவிக்கு உரைக்கையில், தலைவன் பருவம் கண்டு நினைக்காமல் இருக்கலாம், இருந்த பொழுதிலும் கொடுத்த வாய்மையோடு பொருந்தி ஒழுக்குவன் என்பதால் உறுதியாக வருவான் என்று தேற்றி, ஆறுதல் படுத்துகிறாள். இதன் வழியே, மீட்டறிதல்(சுநஉழபுவைழை) தன்மையாக்கமோடு, மீட்டுக் கொணர்தல்(சுநஉயட) என்ற ஆக்கவுறுவாக்கத்தையும் இணைத்து நோக்க முடிகிறது. களவும், கற்பும் அக்காலத்தில், நல்ல நிகழ்வை மீட்டறியும் குணத்திலே உயிர் பெற்று விளங்கியது.

ஆளுமை மற்றும் புலன்காட்சி, கண்ணோட்டம் (Personality & Preception)

நற்சிந்தனையாளராகவும், பிறரின் உணர்வுகளை மதிப்பவர்களாகவும் அக்கால எழுத்தாளர்கள் விளங்கி இருப்பது பாடலின் கீழ் காணலாகும் பொருண்மையானது உணர்த்த விழைகிறது. அவர்கள் வாழ்ந்த சமூகம் மற்றும் தன் சார் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் பொதுமைப்பண்போடு அணுகினார்கள்.

சமுதாயச் சூழ்நிலையில் ஆளுமை வளர்ச்சி முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஒருவன் தான் செய்யும் குறிப்பிட்டச் செயலின் மூலமாகத் தன் ஆளுமையை அதிகப்படுத்திக் கொள்கிறான் என்ற பாஞ் இராமலிங்கம்¹⁹ கருத்து ஏற்படையதெனப் புலனாகின்றது.

“ஒறுவாய் பட்ட தெரியல் ஊன்செத்துப்
பருந்துகொண்டு உகப்பாயம் கண்டனம்
மறம்புகல் மைந்தன் மலைந்த மாறே”²⁰

இவ்வரிகளில் வீரன் ஒருவன் போரினில் வீர மரணம் அடைந்து உடல் சிதறிக்கிடக்கையில். அவன் சூடிய நொச்சி இலை மாலையிலும் இரத்தக்கறைப் படிந்து ஊன் சதைப்போல் கிடக்கலாகிறது. இதை உண்மையான ஊக்னென எண்ணிப் பருந்தும் கொத்தி கொண்டுச் செல்கிறது.

“பருந்து கொண்டு உகப்பாயம்” எனப் பொருண்மை உணர்த்தும் வரிகளால் காமக்கண்ணியார் ஆளுமை (Personality) வெளிப்பட்டதோடு, அவரின் புலன்காட்சியால் பெற்ற அனுபவத்தை நாமும் கண்டுணர வேண்டிய நோக்கில் படைக்கப்பட்ட கண்ணோட்டம் செறிவானக் கோர்வையாகும்.

அங்ஙனமே, புலவன் ஒருவன் சமூகத்தின் பால் நிகழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் துன்பங்களை வெளிப்படுத்தி, அவலச்சுவையை உணர வைத்துவிடுகிறான் என்பதை கண்கூடாக காணலாகிறது.

ஒரு வீரனின் இரத்ததுளியை வைத்து அவனது வீரம் சிறப்பாக உணர்த்தப்பட்டச் சங்கக் காலத்தில், மன்னனான அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி சேரமாளோடு போரிட்டு மடிந்ததையும் கண்ணீர் கலங்கும் வீர உவமையால் முன்நிறுத்துகிறார் ஔவையார்.

“விசம்புஉற நீளினும் நீள்க பசங்கதிர்த்
திங்கள் அன்ன வெண்குடை

ஔன்கூயிறு அன்னோன் புகழ்மா யலவே”²¹

இப்பாடலில் வீரமன்னனான நெடுமான் அஞ்சியானவன் சேரமாளோடு போரிட்டு இறந்துப் பட்டாலும், உடலை மட்டுமே நெருப்பானது தீண்டும். அவனது வானுயரப் புகழைத் தீண்டவே இயலாது. மாசற்ற ஒளி வீசும் வெண்கொற்றக் கொடை, ஞாயிறைப் போன்றதொரு நிலைத்தப் புகழ் மற்றும் அவனது வெற்றியையும், வீரமும் அழியாத் தன்மையுடையது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

ஔவையார் தான் கண்ட புலன்காட்சி அனுபவத்தை ஆளுமைப் பண்பு குறைவுபடாது படைத்து, தன் புறநோக்குடைமை (புறமுகம்) (Extroversion) தன்மையை நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்பண்பானது வெளியுலக நிகழ்ச்சிகளில் மிகுந்த அக்கறையும், பிறருடன் பழகுவதில் ஆர்வமும் உள்ளோரிடமும் மட்டுமே வெளிப்படுகிறது. ஒன்றை இன்னொன்றின் வழியே சுட்டுவது உள்பாங்கின் ஔர் இயல்பாகும். இத்தகு உள்செயலுக்கு உள்பகுப்பாய்வு மறைமுகப் பிரதிநிதித்துவம் (Indirect representation) என்கிறது.²²

மனிதனின் உள்ளச் செயல்களாகிய நடத்தைகளையும் அதனால் விழையும் அனுபவங்களையும் விளக்கும் அறிவியற்பிரிவான உளவியல், இலக்கியத்தினில் படைப்பவன் மூலம் பன்னோக்கு நிலைகளில் வெளிப்படுகிறது. இதனூடே படைப்பாளன் இரு நிலைகளில் வகுக்கப்படுகிறான். அவை ஆண், பெண் நிலைகள் ஆகும். குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்குட்பட்ட பெண்பாற் புலவர்களின் எழுத்துக்கள் கால மாற்றத்திற்கேற்ப வடிவம் கொள்ளும். இதுவே தற்சார்புடையதாகவும், பொதுமைச் சார்புடையதாகவும் பிரிந்து படைப்பாக்கம் பெறுகின்றது.

சான்றென்விளக்கம்

1. Definition of Psychology-ogy (APA's index page.)
2. www.wikipedia.com.
3. மாணிக்கனார், வ.சுப. தமிழ்க்காதல், பக்.469.
4. தமிழண்ணல், ஒப்பியல் அறிமுகம்,பக்111.
5. மாணிக்கனார், வ.சுப. தமிழ்க்காதல், ப.14.
6. புறம்.பா.246.
7. மேலது,பா.250.
8. மேலது,பா.112.
9. மேலது,பா.86.
10. குறுந்.பா.97.
11. மேலது,பா.174.
12. மேலது,நற்.19.
13. அகம்.பா.160.
14. உளவியல் மேதை சிக்மண்ட் பிராய்ட், பக்148.
15. நாட்டுப்புறவியலில் உளவியல் பார்வை, பக்.19.
16. புறம்.பா.112.
17. நற்.பா.7.
18. குறுந்.பா.232.
19. இராமலிங்கம், பாஞ். மானிட உளவியல், பக்.132.
20. புறம்.பா.271.
21. புறம்.பா.231-
22. இரவிச்சந்திரன், தி.கு. தொல்காப்பியமும் .:பிராய்டியமும், ப.89.